

Kui hobbofel on tirud, ehk mu
äkkiliane wiggadus:

Wotta üks suur sukka nõal mis ees otsas
ei olle ümmartunne waid lai, ponne üks
willane lõng seina tabha, te selle kabhefortse
lõnga sisse kuus ehk ühheksa sõlmi, tomba
sedda nõa a keige lõngaga hobbose kelest läb-
bi kolm kord, hõru siis temma keelt ning
suud solaga ja ädikaga. Kõl on tarwis et
sul igaa'ord ni suggune nõal iures on, se-
pärast et sa sellega woid warsti oitada om-
ma hobbut. Ka ehmad nina hãrgad woid
süna ars ida nifgguse nõala ning wisiga.
Mis läbbi sinna woid tehha hob-
bust passandama.

Monnikord on hobbone liaste ehk olwa
sõk sõnud, temma kõht on täis, temma ei
tabha diete süa ning idab labjaks; siis on se
pärast non et sa annid remnale sedda roh-
to mis teeb passandama. Keeta linna-jeem-
ned

ned kangeste, ponne sola jure, ainsa sedda
hobbofere jua si s ta passandab. Kui sa kee-
tad sepi wee sees seini kui temma ni paksu s
saib kui rõõs'a piim, ja annad sest pole õlle
klast jagao, se teeb passandama, ka hãr-
jad ning koerad.

Kui hobbofed kõhhiwad:

Hobbofed kõhhiwad mitme asja pärrast,
keige eennamiste talwel kui nemnad jowad
wãgga külma wet, kui kaerad ei olle õiete
puhad waid lia tolmoga, kui hobbose tal-
on wãgga külmi, kui heinad on sumbund ehk
ärramõddanud. Zal on wãgga külmi kui
sit külnetab temma sees. Selle pärrast är-
ra anna neile mitte kaerad mis tolmoga on,
wel wãhhem heinad mis maddanud; ärra
jota neid ka mitte wãgga külma wetega, keis-
ge eennamiste kui hobbone jo kõhhib si s kü'm
wesõ teeb temnale wel üremat labjo; sel-
lele pead sinna aoga sedda wet andma mis
enne sojas paikab on jersnud. Kõh-